

[J. S. Foget.]

vil jeg ikke kunne stemme for det ved den endelige Behandling her i Tinget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg takker de fire Ordførere for Anbefalingen af Forslaget og beklager naturligvis, at det heller ikke denne Gang er lykkedes mig at faa fremsat et Forslag, som kan vinde Gehør hos det ærede Medlem Hr. J. S. Foget.

Det ærede Medlem Hr. P. C. Petersen henstillede til mig — jeg tror ogsaa, der er andre Talere, der har gjort det samme —, at vi maatte søge næste Aar at overholde de Maksimalpriser, der nu bliver fastsat, ikke alene for afleveringspligtigt Korn, men ogsaa ved Omsætning af Korn i fri Handel, og det er jeg enig i. Naar det ærede Medlem siger, at Bestemmelserne ikke overholdes i Aar, og at der ikke bliver gjort noget ved det, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er ikke rigtigt. Hvis vi i Landbrugsministeriet faar Meddelelse om Overtrædelser, bliver de paagældende straffet.

Angaaende det specielle Forhold, det ærede Medlem Hr. Bækgaard nævnte ovre fra Vestjylland, med Blanding af Vaarrug og Havre, vil jeg gerne sige, at naar der er saa lille et Kvantum Rug i Blandingen, som det ærede Medlem nævnte, vil jeg antage, at det maa blive beregnet som Havre, ikke som Rug. Hvad der bestemmes med Hensyn til Priserne, er jo, at hvis det f. Eks. er en Blanding af Rug og Havre, af Rug og Byg eller Hvede og Byg, skal Prisen ansættes i Forhold til Blandingen af det dyreste og det billigste, saa det kan ikke blive noget Tab for de paagældende. For øvrigt kan man sige, at det er lige meget, om de faar Afleveringspligt for dette her eller noget andet, for hvis der er saa meget Rug i det, at man forlanger, at det skal afleveres som Rug, faar de Ombytningskorn, og hvis de skal aflevere Vaarsæd, fordi de ikke har Rug, ja, hvis de saa selv vil aflevere noget andet Vaarsæd i Stedet for den nævnte Blanding, staar det dem frit for. Bestemmelsen i Loven er sikkert af den Art, at man kan finde igennem med det, uden at det skal volde Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Lange fremsatte jo en Række Udtalelser, og jeg skal søge at koncentrere mig om de vigtigste af disse. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at hvis det i Aar var gaaet saadan, at enkelte Ladninger var blevet forsinket, vilde det være blevet en Katastrofe for os. Jeg vil vende det om og sige, at hvis det var gaaet saadan, at enkelte Ladninger ikke var blevet

forsinket, vilde vi have været i en gunstigere Situation, for der er jo ikke kommet mange Ladninger til Landet, uden at de har været ganske kolossalt forsinket.

Det ærede Medlem sagde, at Afleveringen vil blive byrdefuld for de større Gaarde. Jeg tror nu nok, det er det almindelige Indtryk hos samtlige, der har med dette Spørgsmaal at gøre, at de, der slipper lettest fra denne Kornordning, er dem med de større Gaarde. Afleveringspligten er ingenlunde saa trykkende for dem som for de mindre Gaarde, fordi de gennemgaaende har mindre Besætninger, og naar de endelig kommer af med Kornet, faar de Priser, som man fra alle Sider erkender er gode Priser, høje Priser. Jeg synes ikke, det skal staa uimodsaagt, naar det hævdes, at Afleveringspligten er byrdefuld for de større Gaarde. Tværtimod.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at Frøeksport ikke vil være mulig i det kommende Aar. Jeg kan ikke se, at Kornordningen paa nogen Maade vil være til Hinder derfor. Hvis der er økonomiske Interesser i at eksportere Frø til næste Aar — og hvorfor skulde der ikke være det —, kan det lige saa godt foregaa, for saa vidt som Afgørelserne kan anvendes til andet end til Korn.

Det ærede Medlem foreslog endvidere, at der skulde være et maanedligt Tillæg, og jeg tror, at ogsaa det ærede Medlem Hr. J. S. Foget var inde derpaa. Naar vi er gaaet bort herfra, er det, fordi man maa gøre sig klart, at i den Tid, vi staar i, med den forfærdelige Mangel paa Korn, er det nødvendigt at forcere Afleveringen frem til det mest mulige. Det er meget farligt at have Kornet liggende ude hos Landmændene, der har Staldene fulde af skrigende Grise og brølende Køer. Derfor maa vi nødvendigvis have Kornet frem i det Omfang, som er muligt, hvis vi skal være sikre paa at faa det absolut nødvendige Kvantum, ellers kan den forhaandenværende Situation, med de store Besætninger og de manglende Foderbeholdninger, komme til at volde os store Vanskeligheder.

Saasæd i Kontraktavl maa naturligvis være underkastet de almindelige Regler. Folk maa aflevere det afleveringspligtige Korn. Har de Salgsforpligtelser over for andre, maa det holdes uden for Afleveringen, og kan en Landmand ikke opfylde sine Forpligtelser, maa han selvfølgelig ombytte og aflevere Korn for den Saasæd, han modtager — det er noget, de selv maa klare. Det er netop derfor, vi er gaaet bort fra disse Fradrag i Grundværdien for Afgrøder